

Határozatok Tára

C-463/14. sz. ügy

**Asparuhovo Lake Investment Company OOD
kontra
Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno
upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite**

(az Administrativen sad – Varna [Bulgária] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal — Közös hozzáadottértékadó-rendszer — 2006/112/EK irányelv — A 24. cikk (1) bekezdése, a 25. cikk b) pontja, a 62. cikk (2) bekezdése, a 63. cikk és a 64. cikk (1) bekezdése — A »szolgáltatásnyújtás« fogalma — Tanácsadási szolgáltatások nyújtására vonatkozó átalányszerződés — Adóztatandó tényállás — A szolgáltatások tényleges nyújtása bizonyításának szükségessége — Adófizetési kötelezettség”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (harmadik tanács), 2015. szeptember 3.

1. *Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — A Bíróság hatásköre — Korlátok — A nemzeti bíróság hatásköre — A jogvita tényállásának megállapítása és értékelése — Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés szükségessége és a feltett kérdések relevanciája — A nemzeti bíróság általi értékelés*

(EUMSZ 267. cikk)

2. *Adórendeletek — Jogszabályok harmonizálása — Forgalmi adók — Közös hozzáadottértékadó-rendszer — Szolgáltatásnyújtás — Fogalom — Tanácsadási szolgáltatások nyújtására vonatkozó átalányszerződések — A szerződés időtartamára a megbízó rendelkezésére álló szolgáltató — Bennfoglaltság*

(2006/112 tanácsi rendelet, 24. cikk,(1) bekezdés)

3. *Adórendeletek — Jogszabályok harmonizálása — Forgalmi adók — Közös hozzáadottértékadó-rendszer — Adóztatandó tényállás és adófizetési kötelezettség — Tanácsadási szolgáltatások nyújtására vonatkozó átalányszerződések — A szerződés időtartamára a megbízó rendelkezésére álló szolgáltató — Adóztatandó tényállás és adófizetési kötelezettség keletkezése minden egyes olyan időszak lejártakor, amelynek tekintetében a fizetésről megállapodtak*

(2006/112 tanácsi rendelet, 62. cikk, (2) bekezdés, 63. cikk, és 64. cikk,(1) bekezdés)

1. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 29. pont)

2. A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112 irányelv 24. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a „szolgáltatásnyújtás” fogalmába beletartoznak a valamely vállalkozás számára elsősorban jogi, kereskedelmi és pénzügyi jellegű tanácsadási szolgáltatásnyújtásra irányuló olyan átalányszerződések, amelyek keretében a szolgáltató a szerződés időtartamára a megbízó rendelkezésére áll.

Ugyanis valamely szolgáltatásnyújtás adóalapját a nyújtott szolgáltatásért kapott ellenérték képezi, következésképpen csak akkor adóztatható a szolgáltatásnyújtás, ha közvetlen kapcsolat van a nyújtott szolgáltatás és a kapott ellenérték között. Amikor a szóban forgó szolgáltatásnyújtást különösen az arra irányuló, a szolgáltatás nyújtója részéről történő állandó rendelkezésre állás jellemzi, hogy a megfelelő időben biztosítsa a szolgáltatás igénybevevője által kért szolgáltatásokat, az említett szolgáltatás és az átvett ellenérték közötti közvetlen kapcsolat fennállásának elismerése végett nem kell bizonyítani, hogy valamely kifizetés a szolgáltatás igénybevevőjének kérésére teljesített, személyre szabott és célzott szolgáltatáshoz kapcsolódik. Az a körülmény, hogy a szolgáltatások nincsenek előre meghatározva, és nem is személyre szabottak, valamint hogy azokért átalány formájában kell fizetni, nem befolyásolja a teljesített szolgáltatásnyújtás és az azon átvett ellenérték között fennálló közvetlen kapcsolatot, amelynek összegét előzetesen és világosan lefektetett szempontok szerint határozták meg.

(vö. 35., 38., 39., 43. pont és a rendelkező rész 1. pontja)

3. Az olyan tanácsadási szolgáltatásokra irányuló átalányszerződéseket illetően, amelyek keretében a szolgáltató a szerződés időtartamára a megbízó rendelkezésére áll, a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112 irányelv 62. cikkének (2) bekezdését, valamint 63. cikkét és 64. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az adóztatandó tényállás és az adófizetési kötelezettség azon időszak lejártakor keletkezik, amelynek tekintetében a fizetésről megállapodtak, függetlenül attól, hogy a szolgáltatás igénybevevője igénybe vette-e a szolgáltatásokat, és ha igen, milyen gyakran.

Ugyanis az olyan szolgáltatást, amelynek lényege, hogy a szolgáltató folyamatosan ügyfele rendelkezésére áll a célból, hogy számára tanácsadási szolgáltatást nyújtson, amiért szabályos időközökben kifizetett átalányösszegek formájában kap díjat, azon időszakban teljesítettnek kell minősíteni, amelyre a fizetés vonatkozik, akár adott a szolgáltató ezen időszakban tanácsokat ügyfele számára, akár nem. A 2006/112 irányelv 64. cikkének (1) bekezdése értelmében a szolgáltatást minden egyes olyan időszak lejártakor kell teljesítettnek minősíteni, amelyre a fizetések vonatkoznak.

(vö. 49–51. pont és a rendelkező rész 2. pontja)